EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.3.2019
COM(2019) 111 final

2019/0061 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten och om upphävande av beslut 10974/1/14 REV 1

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under möten i Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) för perioden 2019–2023 i samband med det planerade antagandet av bevarande- och förvaltningsåtgärder.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten

Internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat-konventionen) har, genom inrättandet av Iccat, till syfte att främja samarbete i syfte att bevara populationerna av tonfisk och tonfiskliknande fisk i Atlanten på sådana nivåer som ger utrymme för största möjliga hållbara fångst för konsumtion och andra ändamål. Konventionen trädde i kraft den 21 mars 1969.

Unionen är part i Iccat genom att ha godkänt konventionen i enlighet med rådets beslut av den 9 juni 1986[1].

2.2. Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten

Iccat är det organ, som inrättats genom Iccat-konventionen, som ska anta bindande beslut (nedan kallade *rekommendationer*) för bevarande och förvaltning av de fisken som hör till dess kompetensområde. Sådana åtgärder kan komma att bli bindande för unionen.

Som fördragsslutande part i Iccat har unionen deltaganderätt och rösträtt. Iccat fattar sina beslut med enhällighet.

2.3. Iccats beslut

Iccat har befogenhet att anta rekommendationer för bevarande och förvaltning för de fisken som hör till dess kompetensområde, och dessa åtgärder är bindande för de fördragsslutande parterna.

I enlighet med artikel VIII.2 i Iccat-konventionen träder rekommendationerna i kraft sex månader efter den dag då Iccat underrättar de fördragsslutande parterna om dem. En rekommendation är inte bindande för en fördragsslutande part som har gjort och därefter bekräftat en invändning mot den. Om en invändning stöds av en majoritet av de fördragsslutande parterna ska rekommendationen inte träda i kraft.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årliga möten fastställs för närvarande enligt en tvåstegsmetod. De vägledande principerna och riktlinjerna för unionens ståndpunkt fastställs på flerårig basis i ett rådsbeslut och justeras därefter inför varje årsmöte genom kommissionens icke-officiella dokument som diskuteras i rådets arbetsgrupp.

[1] Rådets beslut av den 9 juni 1986 om anslutning av gemenskapen till internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten, ändrat genom det protokoll som bifogas till utskottets slutbetänkande vid konferensen av staternas befullmäktigade ombud som i Paris undertecknat konventionen den 10 juli 1984 (EGT L 162, 18.6.1986, s. 33).

För Iccat genomförs denna strategi genom rådets beslut 10974/1/14 REV 1 av den 20 juni 2014, som fastställer unionens ståndpunkt i Iccat för perioden 2014–2018. Beslutet innehåller allmänna principer och riktlinjer, men tar också i största möjliga utsträckning hänsyn till Iccats särdrag. Dessutom anges standardförfarandet för att fastställa unionens ståndpunkt på årlig basis, i enlighet med medlemsstaternas begäran.

I beslut 10974/1/14 REV 1 föreskrivs en översyn av unionens ståndpunkt före årsmötet 2019. Därför fastställs i detta förslag unionens ståndpunkt i Iccat för perioden 2019–2023, och det ersätter därmed beslut 10974/1/14 REV 1.

Beslut 10974/1/14 REV 1 införlivade den nya gemensamma fiskeripolitikens principer och riktlinjer, som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[2], med beaktande av målen i kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension[3]. Genom beslutet anpassades unionens ståndpunkt dessutom till Lissabonfördraget.

Den föreliggande översynen beaktar, i samband med fiskets påverkan, meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*[4], det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen, *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*[5], samt rådets slutsatser om detta gemensamma meddelande[6].

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

”Akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga och instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt men som ”är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[7].

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Iccat är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen Iccat-konventionen.

De akter som ska antas av Iccat utgör akter med rättslig verkan. De kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel VIII i Iccat-konventionen och kan, eftersom Iccats rekommendationer kan komplettera, ändra eller ersätta skyldigheter som fastställs i

---

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

3 KOM(2011) 424, 13.7.2011.

4 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

5 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

6 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

7 Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkt 61–64.

gällande EU-lagstiftning, på ett avgörande sätt påverka innehållet i denna lagstiftning, nämligen följande:

- Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske[8].
- Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs[9].
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor[10].
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009[11].
- Rådets förordning (EG) nr 1936/2001 om införande av kontrollåtgärder som skall tillämpas vid fiske efter vissa bestånd av långvandrande fisk[12].
- Rådets förordning (EG) nr 520/2007 om tekniska bestämmelser för bevarande av vissa fiskbestånd av långvandrande arter och om upphävande av förordning (EG) nr 973/2001[13].
- Rådets förordning (EG) nr 1984/2003 om inrättande av ett system för rapportering av statistik över tonfisk, svärdfisk och storögd tonfisk i gemenskapen[14].

De planerade akterna varken kompletterar eller ändrar Iccat-konventionens institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör fiske. Förordning (EU) nr 1380/2013 är den rättsliga grunden för fastställande av de principer som ska uttryckas i denna ståndpunkt.

Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 43.2 i EUF-fördraget. Beslutet kommer att ersätta beslut 10974/1/14 REV 1, som omfattar perioden 2014–2018.

---

8 EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.
9 EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.
10 EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.
11 EUT L 252, 16.9.2016, s. 1.
12 EUT L 263, 3.10.2001, s. 1.
13 EUT L 123, 12.5.2007, s. 3.
14 EUT L 295, 13.11.2003, s. 1.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 43.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

2019/0061 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten och om upphävande av beslut 10974/1/14 REV 1

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets beslut av den 9 juni 1986[15] godkände Europeiska gemenskapen internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat-konventionen), och genom denna inrättades Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat).

(2) Iccat är ansvarig för antagandet av åtgärder avsedda att säkerställa ett långsiktigt bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Iccats konventionsområdet och skydda de marina ekosystem i vilka dessa resurser förekommer. Sådana åtgärder kan komma att bli bindande för unionen.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013[16] föreskrivs att unionen ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den föreskriver också att unionen ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar avkastning. Den föreskriver också att unionen bör sträva efter att vidta förvaltnings- och bevarandeåtgärder på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, stödja utvecklingen av vetenskapliga rön och vetenskaplig rådgivning, gradvis eliminera utkast och främja fiskemetoder som bidrar till ett mer selektivt fiske och till att oönskade fångster så långt möjligt undviks och minskas samt till ett fiske med liten inverkan på de marina ekosystemen och fiskeresurserna. I förordning (EU) nr

[15] Rådets beslut av den 9 juni 1986 om anslutning av gemenskapen till internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten, ändrat genom det protokoll som bifogas till utskottets slutbetänkande vid konferensen av staternas befullmäktigade ombud som i Paris undertecknat konventionen den 10 juli 1984 (EGT L 162, 18.6.1986, s. 33).

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

1380/2013 föreskrivs dessutom uttryckligen att unionen ska tillämpa dessa mål och principer i sina yttre förbindelser på fiskeriområdet.

(4) Såsom anges i det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen, *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*[17], samt rådets slutsatser om detta gemensamma meddelande[18], är främjandet av åtgärder som stöder och förbättrar ändamålsenligheten hos regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och, vid behov, förbättrar förvaltningen i dessa organisationer av central betydelse för EU:s insatser i dessa forum.

(5) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*[19], hänvisas till särskilda åtgärder för att minska plast- och havsföroreningar samt för att se till att fiskeredskap inte förloras och överges till havs.

(6) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under Iccats möten för perioden 2019–2024, eftersom Iccats åtgärder för bevarande och efterlevnad kommer att vara bindande för unionen och på ett avgörande sätt kunna påverka innehållet i EU:s lagstiftning, nämligen rådets förordning (EG) nr 1005/2008[20], rådets förordning (EG) nr 1224/2009[21] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403[22], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627[23], rådets förordning (EG) nr 1936/2001[24], rådets förordning (EG) nr 520/2007[25] och rådets förordning (EG) nr 1984/2003[26]. Skälet till detta är att de rekommendationer som antas av Iccat kan komma att komplettera, ändra eller ersätta de skyldigheter som föreskrivs i gällande EU-lagstiftning.

---

17 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

18 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

19 COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

20 Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1)

21 Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009. s. 1).

22 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

23 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 av den 14 september 2016 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009 (EUT L 252, 16.9.2016, s. 1).

24 Rådets förordning (EG) nr 1936/2001 av den 27 september 2001 om införande av kontrollåtgärder som skall tillämpas vid fiske efter vissa bestånd av långvandrande fisk (EGT L 263, 3.10.2001, s. 1).

25 Rådets förordning (EG) nr 520/2007 av den 7 maj 2007 om tekniska bestämmelser för bevarande av vissa fiskbestånd av långvandrande arter och om upphävande av förordning (EG) nr 973/2001 (EGT L 123, 12.5.2007, s. 3).

26 Rådets förordning (EG) nr 1984/2003 av den 8 april 2003 om inrättande av ett system för rapportering av statistik över svärdfisk och storögd tonfisk i gemenskapen (EUT L 295, 13.11.2003, s. 1).

(7) Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under Iccats möten fastställs för närvarande genom rådets beslut 10974/1/14 REV 1[27]. Det är lämpligt att upphäva beslut 10974/1/14 REV 1 och ersätta det med ett nytt beslut för perioden 2019–2023.

(8) Med hänsyn till att fiskeresurserna inom Iccats konventionsområde befinner sig i ständig utveckling och att det därför finns ett behov av att unionens ståndpunkt beaktar ny utveckling, däribland ny vetenskap och annan relevant information som läggs fram före eller under Iccats möten, bör förfaranden fastställas, i enlighet med principen om lojalt samarbete mellan unionens institutioner enligt artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), för den årliga specificeringen av unionens ståndpunkt för perioden 2019–2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under möten i Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) anges i bilaga I till detta beslut.

Artikel 2

Den årliga specificeringen av den ståndpunkt som unionen ska inta under Iccats möten ska ske i enlighet med bilaga II.

Artikel 3

Unionens ståndpunkt som anges i bilaga I ska utvärderas och, vid behov, revideras av rådet på kommissionens förslag, senast inför Iccats årsmöte 2024.

Artikel 4

Beslut 10974/1/14 REV 1 av den 20 juni 2014 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[27] Rådets beslut av den 20 juni 2014 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat).